

hvad der ikke før var mig bekendt, og der tillægger man det saa stor Betydning, at det har et saadant Omfang, at hvert Aar 500 hollandske Lærere paa Grundlag af deres skriftlige Arbejder bestaar en Art Prøve.

Det forekommer mig, at dette er en særdeles billig Form for at holde den danske Folkeskoles Lærerstand i Aande, for at føre den danske Folkeskoles Lærerstand videre i fornuftig Studieforn paa de Omraader, der interesserer Lærerne, noget, der selvfølgelig ogsaa faar Betydning for Lærernes Virksomhed i Skolen. Derfor kan jeg ikke se rettere end, at den højtærede Ministers Argumentation er meget svag, og jeg vil meget indtrængende bede ærede Medlemmer her i Tinget uden Hensyn til deres Partifarve i dette saglige Spørgsmaal at stemme imod den højtærede Minister.

Jeg skal til Slut blot for at belyse Sagen, ogsaa hvad det økonomiske angaar, vise, at den Haardhed, hvormed man farer frem mod Statens Lærerhøjskole, er fænomenal i Forhold til Nedskæringen paa tilsvarende Omraader. Landbohøjskolen, hvis Virksomhed jeg selvfølgelig kun kan tillægge den allerstørste Værdi, nedskærer man med et ganske forsvindende lille Beløb, og da Landbohøjskolen har ca. 500 Elever, vil den med det Budget, der staar til Raadighed, give en Undervisning, som koster 4 740 Kr. pr. Elev. Hvis vi tager Hensyn til, hvor lang Tid det tager at uddanne de forskellige Elever derude, kommer vi til det Resultat, at en Landbrugskandidat, en Havebrugskandidat og en Mejeribrugskandidat hver koster Staten ca. 12 640 Kr. ved Uddannelsen paa Landbohøjskolen, at en Dyr læge kommer til at koste ca. 26 070 Kr. Hvad koster det saa at lade en Lærer faa Adgang til at fortsætte sine Studier paa Statens Lærerhøjskole til Gavn for den danske Folkeskole? Det koster i runde Tal ca. 700 Kr.

Det forekommer mig, at det er i allerhøjeste Grad beklageligt, at den Minister, som har det ærefulde Hverv at vaage over den danske Folkeskoles Fremgang, stiller saadanne haardhændede Forslag om Nedskæring for en Virksomhed, som fra alle Sider i Folkeskolen omfattes med en saa ganske overordentlig stor Interesse. Det skulde glæde mig, om disse rent saglige Bemærkninger var i Stand til at skabe et andet Sindelag hos den højtærede Minister i sidste Øjeblik.

Bindsløv: Paa egne og flere ærede Medlemmers Vegne vil jeg gerne motivere, hvorfor vi ikke er i Stand til at stemme for Ændringsforslag Nr. 349, der gaar ud paa at

sætte 6 nye Forfatternavne ind paa Listen over de statsunderstøttede Forfattere. Naar vi ikke vil kunne stemme for denne Statsunderstøttelse, er Aarsagen ikke at finde hos disse 6 Forfattere selv. Jeg vil gerne pointere, at denne vor Stilling tages ganske uden Hensyn til disse Forfatteres Personlighed og det Ansigt, de har vist os i de Bøger, de har udgivet. Men det forekommer os, at hele Spørgsmaalet om de statsunderstøttede Forfattere trænger til at tages op til fornyet Overvejelse og til en Reformering. Jeg skal i denne Forbindelse nævne en anden Tanke, der er fremme under denne Finanslovdebat, nemlig Tanken om at forhøje Hædersgaven til Henrik Pontoppidan. Dette er et Forslag, vi finder i allerhøjeste Grad velbegrunder, men vi synes ikke, at det samme er Tilfældet med de Understøttelser, Ændringsforslaget angaar, hvorved der indsættes 6 nye Navne. Paa et Tidspunkt, da man nedskærer Statsbudgettet paa alle Omraader, synes vi ikke, det er velbegrunder, at den Regering, som i saa høj Grad har sat Nedskæringen paa sit Program, forøger Listen over de statsunderstøttede Forfattere. Vi vil derfor stemme imod dette Ændringsforslag.

Willesen: Jeg vil gerne understrege, hvad den ærede foregaaende Taler har sagt, at man bør i hvert Fald ikke føje nye Forfattere til paa Listen over de statsunderstøttede. Jeg skal for øvrigt blot minde om, hvad jeg tillod mig at bemærke ved anden Behandling, at vi kun ønsker, at de, der er paa Listen, alle maa forsvinde.

Undervisningsministeren (Byskov): Angaaende Nedskæringerne paa Lærerhøjskolens Budget vil jeg gerne sige, at det ganske vist kan se noget haardhændet ud, naar der, som det ærede Medlem Hr. Vilhelm Rasmussen sagde, bliver foretaget en Nedskæring paa 35—36 pCt. Men Sagen kan ogsaa ses fra en anden Side og bør ses fra en anden Side. Forholdet er jo det, at man gennemgaaende har foretaget en Nedskæring paa 30 pCt. set i Forhold til Bevillingerne paa Finansloven for 1924—25; men ser vi saa paa, hvordan det forholder sig med Lærerhøjskolen, bliver Resultatet rigtig nok noget andet.

Det Finanslovsforslag, der blev forelagt i Efteraaret, indeholdt en Bevilling paa 181 000 Kr. til Lærerhøjskolen, idet jeg nævner runde Tal. Det foreslaas nu at skære dette ned til 120 000 Kr.; det vil altsaa sige en Nedskæring paa $\frac{1}{3}$ eller 33 pCt. Det er dette, der ser noget haardhændet ud,